

TÍÐINDI

FRÓÐSKAPARSETRIÐ SKAL TÆNA FØROYSKA SAMFELAGNUM

Komandi rektarin á Fróðskaparsetrinum, Chik Collins, er sannførdur um, at flestar uppgávur kunnu loysast við góðum samstarvi. Hann ætlar millum annað, at altjóða samstarv og gransking skulu raðfestast, og at fleiri lesandi skulu gerast liðug við útbúgvingarnar

Brandur Mortensen Nolsøe

Í septembermánaði tekur 56 ára gamli Chik Collins við sum nýggjur rektari á Fróðskaparsetrinum. Hann er føddur og uppvaksin í Skotlandi, har hann eisini hevur starvast at kalla alla sína yrkisleið. Chick Collins er professari í sosialvísindum, og seinastu árin hevur hann sitið ovast í leiðsluni á University of the West of Scotland.

Á pappírinum eitur hann Charles William Collins, men í gerandisdegnum nevnist hann Chik, sum er ein skotsk stytting av navninum Charles. Hann vaks upp saman við átta systkjum í býnum Kilmarnock í landøkinum Ayrshire í Skotlandi.

Chik Collins hevur verið í Føroyum í sambandi við starvssetanina, men í hesum døgum er hann aftur í Skotlandi og leggur síðstu hond á seinastu arbeiðsuppgávurnar, áðrenn hann byrjar ein nýggjan kapittul í lívinum í Føroyum.

Chik Collins er settur sum rektari á Fróðskaparsetrinum komandi fimm árin. Hann er sera spentur um uppgávuna, og hevur hann longu eina jaliga mynd av Føroyum og nýggja starvsplássinum.

– Tað er torført ikki at verða bergtikin av føroysku náttúruni. Men enn týðningarmiklari er, at eg eri komin væl frá byrjan við starvsfeløgnum í Føroyum.

Chik Collins gleðist

um, hvussu eldhugað fólk í Føroyum eru um Fróðskaparsetrið. Og júst hendan fatanin hevði stóran týðning fyri í avgerðini at flyta til Føroya.

– Var tað ikki so, hevði eg neyvan tikið av móguleikanum at gerast rektari, sigur Chik Collins.

Kundi verið tónleikari

Tað var ongin sjálfvylgja, at Chik Collins um ungur fór tann vísindaliga vegin. Hóast tað lá væl fyri á universiteti, gjørdi hann av at royna aðrar leiðir, og fekk hann sær ymsar starvsroyndir til vega, eftir loknað útbúgving. Eitt nú starvaðist hann sum lýsingarfólk á blaðnum The Observer í London, og innan sosiala bústaðarbygging. Eitt tíðarskeið var Chik Collins eisini yrkistónleikari og spældi gittara í ymsum bólum. Hann er tó skjótur at minna á, at tónleikurin í dag ikki er meir enn eitt ítrív.

– Eg havi skilt, at tónleikur fyllir nógv í føroyskari mentan, og at føroyingum dáma væl at syngja. Eg vil fegin gera greitt, at long tíð er gingin, síðani eg fekst við tónleik, sigur Chik Collins flennandi.

Eftir at hava fingið sær ymsar starvsroyndir til vega, dugdi Chik Collins at skyna á, at veruligi áhugin var fyri tí akademiska, og hevur hann starvast á universiteti síðani. Chik Collins sigur, at áhugin fyri at arbeiða sum akademikari komst millum

annað av, at hann slapp at arbeiða við endamálinum at tæna samfelagnum.

– Ofta kendist tað í veruleikanum ikki sum eitt arbeiði, so væl treivst eg. Eg var drigin av móguleikanum at kunna gera ein mun í lívinum hjá einari rúgvu av fólki, eitt nú næmingunum, eg undirvísti. Harafturat var eg drigin av móguleikanum at hava eina hond í framleiðsluni av nýggjari vitan. Vitan, sum heimurin ikki hevði havt, var tað ikki fyri arbeiðnum, eg var partur av.

University of the West of Scotland, har Chik Collins hevur arbeitt tey seinastu árin, hevur havt stóra framgongd og er vaksið nógv í vavi, síðani tað bleiv sett á stovn í 2007. Framburðurin er ikki komin av sær sjálvum, men er hann eitt úrslit av, at leiðsla og starvsfólk hava arbeitt miðvíst ímóti ítøkiligum málum.

– Tað hevur verið ein fragd at havt ein leiklut í tí stóra arbeiðinum, sum er farið fram á University of the West of Scotland tey seinastu árin, sigur Chik Collins.

Fyri Chik Collins hevur tað alstóran týðning, at ein er tilvitaður um leiklutin, eitt unversitet hevur fyri samfelagsmenningina. Málið, sigur hann, skal altíð vera at tæna samfelagnum, og at geva góð ikøst til búskaparligu, sosialu og mentanarligu viðurskiptini.

– Fyri mær er eitt akademiskt starv ein

framíhjárættur, tí tað loyvir einum at gera mun, sum onnur stórv ikki kunnu. Ein eigur at royna at geva nakað aftur til yngru ættarliðini, og til samfelagið í síni heild. Tað er týðningarmikið, at iløgurnar, sum samfelagið ger í eitt universitet, verða afturgoldnar við arbeiði, sum hevur virði, sigur Chik Collins.

Fekk starvslýsingina sendandi í spøl

Chik Collins ivast ikki í, at hann hevur eina stóra avbjóðing fyri framman. Hann flytir til eitt nýtt land við øðrvísi mentanum. Harafturat verður ein stór avbjóðing at læra seg føroyskt. Chik Collins er varugur við, hetta verður ikki lætt, men hann er sannførdur um, at neyðuga hjálpin verður til taks.

– Eg havi verið nógv í sambandi við nýggju starvsfelagarnar, og eg havi fingið ta fatan, at fólkin, sum vera rundanum meg komandi árin, fegin vilja, at starvstíðin verður væleydnað. Tá eru fyrirteytirnar fyri, at tað gongst væl, longu góðar, greiðir hann frá.

Chik Collins ætlaði sær upprunaliga ikki at skifta starvsstað, men um tað mundið, tá hann bar eyga við starvslýsingina hjá Fróðskaparsetrinum, spældi hann sær longu við tankan um at royna okkurt nýtt.

– Eg hevði leingi ímyndað mær, at eg skuldi vera í Skotlandi restina av yrkisleiðini. Men tá børnini vóru blivin so vaksin, at tey sjálvi vóru farin undir egna yrkisleið, gjørdust viðurskiptini nøkur onnur.

Tó var tað ikki nógv mikið at flyta til eitt nú Onglands, ella onkra aðrastaðni nærindis. Skuldi hann royna aðrar leiðir, mátti nýggja starv-

ið hava heilt nýggjar avbjóðingar. Hann gjørdi av, at skuldi hann flyta, vildi hann fara longur burtur.

Og tá Chik Collins sá starvslýsingina um rektarastarvið á Fróðskaparsetrinum, gjørdist hann hugtikin.

– Tá ein kenningur mestsum í spølvi vísti mær starvslýsingina, tók eg tað ikki sum skemt. Eg helt tað vera sera áhugavert og fór beint at leita mær meiri vitan um Fróðskaparsetrið, og um Føroyar. Jú meira eg lærði, tess størri gjørdist hugurin at starvinum,

sigur Chik Collins.

Eitt, sum hann tíðliga beit merki var, at Fróðskaparsetrið er ein sera týðningarmikil stovnur fyri føroyska samfelagið í síni heild, og hevur ein lyklaleiklut í samfelagsmenningini. Í tann mun eru viðurskiptini í Føroyum og á University of the West of Scotland ikki heilt ólík, sigur hann.

Vil raðfesta altjóða samstarv

Setanarnevndin legði millum annað dent á, at nýggi rektarin hevur